

POSTANOWIENIE

Dnia 31 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

w sprawie z powództwa M. K.
przeciwko [...] Zakładowi Ubezpieczeń Spółce Akcyjnej
w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 31 października 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Okręgowego w G.
z dnia 15 maja 2018 r., sygn. akt V Ca (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w G. adwokatowi E. T. kwotę 2.700,- (dwa tysiące siedemset) zł powiększoną o podatek od towarów i usług należny od czynności tego rodzaju tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej z urzędu udzielonej powódce M. K. z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 15 maja 2018 r. Sąd Okręgowy w G. w pkt 1 oddalił apelację Powódki M. K. od wyroku Sądu Rejonowego w G. z 29 grudnia 2017 r. i w pkt 2 orzekł o kosztach postępowania.

Orzeczenie to zostało zaskarżone skargą kasacyjną przez Powódkę. Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazała, że zachodzi oczywista zasadność skargi.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej zachodzi wówczas, gdy z jej treści, bez potrzeby wnikliwej oceny, głębszej analizy oraz szczegółowych rozważań, wynika, że przytoczone podstawy kasacyjne uzasadniają uwzględnienie skargi. Należy wykazać, że popełnione przy ferowaniu zaskarżonego orzeczenia uchybienia w zakresie stosowania prawa miały charakter kwalifikowany i nie podlegały różnym ocenom, były więc dostrzegalne w sposób oczywisty dla przeciętnego prawnika (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z: 12 grudnia 2000 r., sygn. akt V CKN 1780/00, OSNC 2001, Nr 3, poz. 52; 22 marca 2001 r., sygn. akt V CZ 131/00, OSNC 2001, Nr 10, poz. 156; 13 czerwca 2018 r., sygn. akt II CSK 71/18, niepublikowane). Samo wskazanie we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania argumentu odwołującego się do rażącej niesprawiedliwości, której zdaniem Skarżącej dopuścił się Sąd drugiej instancji wydając zaskarżone orzeczenie, nie stanowi wystarczającego uzasadnienia za przyjęciem skargi kasacyjnej do rozpoznania. Jest tak tym bardziej, iż Skarżąca nie wskazała we wniosku istoty niesprawiedliwego działania, a ponadto kwalifikowanego charakteru ewentualnego uchybienia Sądu *meriti*, ograniczając się do niepopartej odpowiednimi argumentami prawnymi polemiki z ustaleniami tego Sądu.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

aj